

Ang Nabanhawng Cristo: Nasayop ba ang Pagpaila ni Jesus sa Nazareth?

Rabbi ang Jesus nga makita sa mga Ebanghelyo ni Mateo, Marcos ug Lucas, magtutudlo sa Balaod sa labing tiunay nga tradisyon sa katawhan sa Israel (Jn. 3:2). Human hinuon sa pipila ka tuig, gihatagan sa unang Kristohanong Katilingban og labawng importansya ang panagbangi tali ni Jesus ug sa mga Pariseo kay sa tinud-anayng nahitabo. Wala kalimti nga ang pagtulon-an ni Jesus ug sa mga Pariseo managsama kaayo sa daghang punto (Mc. 2:16; 12:28; 12:32). Nakita siya sa mga tinun-an ug sa supak niya nga batid siya sa balaod sa kaugalingong paningkamot (Jn. 7:15). Kon mao ni, naunsa nga lahi man kaayo ang Cristo nga makita labi na sa mga sulat ni Pablo: ang Ginoo sa kasaysayan, ang bag-ong Adan, ang nakadawat sa dili katupngang “Ngalan”?

Nanoo ang mga apostoles sa pagkabanhaw ni Jesus ingon man ang tibuok Kristohanong Katilingban nga natawo gikan ining pagtooha. Walay duda nga siya ang Mesiya. Nanoo pod ang katawhan nga, sa talagsaong panabot, Anak Siya sa Diyos, lahi sa pagsabot sa mga Judio. Gikinahanglan ang taas nga panahon sa paghimo sa mga panapos gikan ini. Sa walay duda lisod kaayo ang paghimo ini alang sa gikaila gyod ni Jesus ug nakakita niya sa mga mata sa Judiong kultura, dili kay si Jesus dili Judio sa kinatibuk-an ang pagkasiya, lakip sa paagi sa pagtudlo kondili, nababagan sila tungod sa gugma sa pagtan-aw sa diha sa luyo niya. Nakita nila ang ilang kaugalingon sa sulat ni Jaime, ang labing “Judio” sa mga sulat nga Katoliko. Samtang giila si Jesus nga “atong Ginoo”, unang nakita si Jesus sa tagsulat isip magtutudlo sa bag-ong balaod nga naggamit sa labing maayo sa Daang Kasabotan (2:1 ug 8).

Makagusto hinuon ang mga katilingbang kristohanon ining tipoha sa pagkatawo ni Jesus, ang Galileong magtutudlo, inabagan sa pundok sa Nazaret, ang mga “igsoon ni Jesus”. Tinuod nga nabanhaw siya, apan wala niya pabalika sa sero ang kalibotan, ug ang mas lunsayng moralidad maoy iyang kabilin. Sulod sa pipila ka kaliwatan ang mga “Judio-Kristyano” mahimong daw dumoduong sa pagtoo sa Simbahan kansang ulohan nabalhin sa Antioquia gikan sa Jerusalem unya, sa Roma.

Sa Roma nakadala si Pablo og mahinungdanong papel nga wala niya pilia. Wala niya mugnaa si Cristo nga Ginoo ug Manluluwas: naproklamar na ni kini Pedro (Mga Buhat 2:32-36; 3:15). Wala hinuon maimplowensyahi (ug malimitahi) si Pablo sa pagkatawo ni Cristo ug sa mga pulong sa Galileong magtutudlo. Sukwahi ang nahitabo: Ang pagkakabig niya pakigtambo sa Diyos diha ni Jesus, ug nakita niya nga ang pagwaling naglakawlakaw sa Maestro unang lakang sa mas dakong katuyoan (2 Cor 5:16).

Kon wala mabanhaw si Jesus dili siya magpabiling magtutudlo. Hangtod dinhi tingalig mas importantang iyang mga pulong kay sa kaugalingon. Apan nahanaw sa lubnganan ang iyang lawas. Kon tinuod, lutsanan ni sa mga balaod sa Uniberso. Sa ingon, ang mga panan-awon sa nabanhaw nagdalag usa ka mensahe: Ginoo si Jesus! Labaw kaayo ni sa kalipay ni Jeremias sa himaya o sa pagdala ni Elias sa langit. Sa Pentekostes miingon si Pedro nga gibayaw sa Diyos ang sulugoong balaan (Mga Buhat 3:15), ug mipuno: “Gihimo siya sa Diyos nga Ginoo.” Sa dili madugay ilhon si Jesus nga “anak sa babaye nga gidala sa langit aron pagkuha sa basahon sa kasaysayan” (Reb 12:5;5:7). May awtoridad si Pablo ug si Juan sa pagsulti bahin niya, kay tinuod silang mga saksi: gidapit sa pagsil-ip sa maong hitabo (Reb 4:1; 2 Cor 12:2).

Gikan adto ang pag-ilag kinsa si Jesus maoy makapasabot sa iyang mga pulong, kay Diyos man siya nga natawo sa Diyos, ug ang tibuok kinabuhing tawhanon usa lang ka sinugdan.

Busa, inighisgot ni Pablo kang Cristo isip “larawan sa Diyos” (Col 1:15), wala ta niya dapita una sa tanan aron makakita sa kamaayo sa Amahan diha sa panglihuklihok ni Jesus kondili, naghunahuna siya sa mas direktong paagi sa Anak nga, gikan sa sinugdan, pagpadayag, katumanan ug aktibong kaalam sa dili makitang Diyos. Miagi si Cristo sa kasaysayan ug sa atong panahon aron nga pinaagi niya, ang tanang binuhat ug ang kasaysayan sa katawhan mahibalik sa misteryong diyosnon (Col 1:20).

Sa mga Ebanghelyo, buot lang si Jesus nga mahimong tigproklamar sa Gingharian sa Diyos. Uban ni Pablo hinuon wala nay Gingharian gawas sa diha sa Nabanhawng Cristo (Col 3:1). Makita dinhi ang kalainan tali sa Kristohanong pagtoo ug sa posisyon sa mga Judio nga labing midapig ni Jesus ug miila niya nga usa nila. Dili si Pablo ang nagtukod sa paril sa kawalay pagsabot; makita ang iskandalo diha sa pagkabanhaw ni Jesus ingon man, sa kamatayon sa krus.

Dili ni menos iskandaloso alang sa kristyanos karon. Bisag nanoo, may mga panahon nga giliyokan ta sa duda: tinuod ba ning tanan? May daghang basahon, sinulat sa mga walay pagtoo o bisan sa edukadong kristyanos nga makapasamot sa pagduda: “Ang pagkabanhaw? Nagsukad lang ni sa lubuganang walay sulod – nasayod ba gyod ta ini? Unya, miinterpretar ang katawhan, nagtoo nga nakakita sila... Ang pag-ingon nga nabanhaw siya paagi sa paghimaya niya ug paglig-on sa paglaom sa katilingban...”

Apan kining tanan dili makabuntog sa lawom nga kasigurohan diha sa kasingkasing sa mga magtotoo. Ang pagbati sa Diyos nakapaniguro nila nga ang kamatuoran naa sa misteryo inay sa mga interpretasyon nga buot mowani ini (1 Jn 2:27). Naghisgot ta sa “pagbati sa Diyos”, kay dili ni kwestyon sa pagbating tawhanon: nanoo ta, sa ato pa, nadawat nato una sa tanan ang pagsaksi sa apostoles ug sa Simbahan, ug nanoo ta sama nila. Kon gidawat nato ang pagtoo, dili ta biyaan sa Diyos nga mag-inusara uban sa mga duda, may gipakapin nga saad: ang gasa sa Espiritu Santo (Mga Buhat 2:18). Dili molungtad ang pagtoo kon walay espirituhanong kasinatian (Heb 12:18-24), ug mas tinuod pa ni alang sa nagpuyo sa kultura nga dili matarog sa pagtoo, sama pananglitan sa atoa.